

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/78/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622200904
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4622200904.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bratislava, Bajkalská 19B, IČO: 36 062 235, zastúpený: Remedium Legal s. r. o., so sídlom Bratislava - mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: T. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., Y. W. XXX/XX, o zaplatenie 719,54 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti platobnému rozkazu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 19. 05. 2022, č. k. 4C/24/2022-34 vo výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý výrok platobného rozkazu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 19. 05. 2022, č. k. 4C/24/2022-34 o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým platobným rozkazom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 719,54 eura, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 719,54 eura od 12. 02. 2021 do zaplatenia, alebo aby v tej istej lehote podal odpor s odôvodnením vo veci samej na tomto súde. Druhým výrokom žalovanému uložil povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu žalobcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 151,39 eura (za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a podanie žaloby, § 21 CSP) a ostatných trov konania vo výške 21,50 eura (náhrada zaplateného súdneho poplatku za žalobu).

2. Proti platobnému rozkazu súdu prvej inštancie v časti priznaných trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na ust. § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 ako aj § 13 ods. 1 písm. a/, c/, d/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Dôvodil tým, že žalobca sa návrhom na začatie konania domáha zaplatenia sumy 719,54 eura s príslušenstvom a náhrady trov právneho zastúpenia. Súd prvej inštancie rozhodol platobným rozkazom, ktorým uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 719,54 eura s prísl. a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 172,89 eura, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku vo výške 21,50 eura a trov právneho zastúpenia vo výške 151,39 eura. Nepriznal mu náhradu trov právneho zastúpenia, na ktorú má v zmysle CSP spolu s vyhláškou o odmenách a náhradách právo. V podanej žalobe si vyčísil trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby a predžalobná výzva vrátane 3 režijných paušálov).

3. Vykonané a uplatnené boli len úkony nevyhnutné pre dosiahnutie úspechu vo veci a je toho názoru, že pokus zmier, ktorý zaslal pred podaním žaloby žalovanému spĺňa všetky podmienky kvalifikované predžalobnej výzvy. Žalovaný je v ňom upozornený na výšku pohľadávky na úroky z omeškania a ďalšie

poplatky súdneho a exekučného konania. Zároveň sú v ňom uvedené platobné údaje na splatenie pohľadávky a kontaktné údaje pre mimosúdne vyriešenie záležitosti. Dňa 15. 06. 2019 nadobudla účinnosť novela vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. V znení ust. § 13 ods. 1 písm. d/ novelizovaného znenia vyhlášky sa samostatný úkon právnej služby považuje aj vypracovanie predžalobnej výzvy. Ďalej dôvodil tým, že ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov rôznej právnej sily, prednosť má predpis vyššej právnej sily. V danom prípade však aplikácia predmetného princípu je určená, nakoľko zák. č. 160/2015 Z. z. CSP neupravuje spôsob určenia a výšku odmeny náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom. Nie je teda možné nepriznať náhradu odmeny advokáta za predžalobnú výzvu ako úkon právnej služby jednoduchým odkazom na ust. § 251 CSP. Zdôraznil, že konanie je potrebné brať ako jeden celok, ktorého začiatok je stanovený momentom podania žaloby a koniec právoplatným skončením veci. Ak by sa prijala premisa, že procesným okamihom, od ktorého možno hovoriť o trovách konania je začatie súdneho konania, pričom dovedy nejde o trovy, v takom prípade nemožno hovoriť o trovách konania v ponímaní ust. § 251 CSP ani pri úkonoch právnej služby akým sú prevzatie a príprava zastúpenia, či podanie samotného žalobného návrhu, nakoľko tieto úkony budú vždy s prihliadnutím na časový horizont vykonané pred začatím súdneho konania. Upriamil pozornosť na samotnú dôvodovú správu v spornej novele vyhlášky. V samotnom čl. 7 CSP normuje jednu zo základných princípov povinnosti civilného súdu a tou je obligatórne priorizovanie zmierlivého riešenia sporu, pričom daný účel v rámci súdneho konania sleduje práve predžalobná výzva advokáta, najmä ak je predmetom konania peňažná pohľadávka. Služby, akým je predžalobná výzva, tak isto v žiadnom prípade nemožno kategorizovať ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky v ponímaní ust. § 121 Občianskeho zákonníka. Je toho názoru, že novela vyhlášky odstránila pochybnosť o tom, či možno predžalobnú výzvu považovať za trovy právneho zastúpenia, teda nie za príslušenstvo pohľadávky a to práve tým, že tento úkon zaradila samostatne medzi úkony, za ktoré patrí advokátovi odmena. Z uvedeného dôvodu nie je možné, aby si v zmysle výzvy okresného súdu uplatnil spornú odmenu advokáta za predžalobnú výzvu v rámci nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

4. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8Cob/74/2021 z 27. 10. 2021, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/28/2021 z 29. 04. 2021, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17CoCsp/21/2021 z 28. 07. 2021 ako aj uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 11Csp/32/2020 zo dňa 16. 02. 2022.

5. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd platobný rozkaz v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle § 388 CSP ho zmenil tak, že zaviazá žalovaného aj na úhradu predžalobnej výzvy vo výške 61,74 eura s DPH a spolu s režijným paušálom vo výške 13,04 eura s DPH, resp. aby ho v zmysle § 389 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že výrok o náhrade trov konania v platobnom rozkaze je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

8. V prejednávanej veci sa žalobca podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplata sumy 719,54 eura s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 719,54 eura od 12. 02. 2021 do zaplata a súdneho poplatku 21,50 eura a trov právneho zastúpenia v sume 226,18 eura vrátane DPH pozostávajúcich z troch úkonov právnej služby. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci platobným rozkazom, pričom proti výroku o trovách konania podal žalobca odvolanie, ktoré je predmetom preskúmania odvolacieho súdu.

9. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmačej činnosti odvolacieho súdu.

10. Podľa § 265 ods. 1 CSP, ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom, v ktorom sa žalovanému uloží, aby do 15 dní od doručenia zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trovy konania alebo, aby v tej istej lehote podal odpor. Výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie.

11. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

12. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

14. Podľa § 357 písm. m) CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

15. Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou civilného sporového konania a ako také spadá pod čl. 46 ods. 1 ústavy, prostredníctvom ktorého sa zaručuje každému základné právo na súdnu ochranu. Všeobecný súd pri poskytovaní súdnej ochrany podľa čl. 46 ods. 1 ústavy môže postupom, ktorý nie je v súlade so zákonom (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 ústavy), porušiť základné právo strany sporu na súdnu ochranu. Či je základné právo na súdnu ochranu naplnené reálnym obsahom (čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 46 ods. 4 ústavy), určuje zákonná úprava náhrady trov konania obsiahnutá v Civilnom sporovom poriadku. Procesné predpisy, ktoré upravujú náhradu trov konania, preto treba vykladať v súlade s takto vymedzeným obsahom a účelom základného práva na súdnu ochranu.

16. Podľa novej právnej úpravy (§ 251 CSP) sa za trovy konania považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t. j. v období od začatia konania (§ 156 CSP) do jeho skončenia (právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, ktorým sa konanie končí). Jednotlivé úkony právnej služby musia byť posudzované samostatne zo zreteľom na to, či išlo o odôvodnený a účelne vynaložený výdavok, ktorý strane sporu vznikol v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 26. 9. 2019 sp. zn. I. ÚS 207/2019).

17. Trovy vynaložené účastníkom konania (sporovou stranou) v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takému tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle čl. 47 ods. 2 ústavy a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Trovy potrebné na účelné vynaloženie alebo ochranu práva sa však nemôžu posudzovať ako celok, a to aj keď má účastník (sporová strana) nárok na náhradu trov konania, pretože mal vo veci plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne; to platí aj pre trovy právnej služby (m. m. II. ÚS 78/03, III. ÚS 481/2015, IV. ÚS 83/2018).

18. Odborná právnická literatúra vo vzťahu k problematike trov konania uvádza: „Civilný sporový poriadok zavádza novú definíciu trov konania, pričom za trovy konania sa podľa novej právnej úpravy považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t. j. v období od začatia konania (pozri § 156 CSP) do jeho skončenia. Je teda irelevantné, že určité výdavky vznikli v bezprostrednej súvislosti s týmto konaním, no pred jeho začatím (napr. v súvislosti s predžalobnou výzvou), pretože je vylúčené takéto výdavky považovať za trovy konania, keď nevznikli počas prebiehajúceho konania. Ak strana mala takéto výdavky, tieto by mohli byť v niektorých sporoch posúdené ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ. Definícia trov v § 251 CSP nie je viazaná len na trovy strán sporu. Nová právna úprava druhu trov konania nevymedzuje ani príkladným výpočtom, ako to bolo v ustanovení § 137 OSP. Trovami konania spravidla budú hotové výdavky strán a ich zástupcov ako cestovné náhrady, stravné, náklady na ubytovanie, poštovné, súdne poplatky, ušlý zárobok, trovy dôkazov, odmena za právne služby poskytnuté advokátom a iné. Aby sa výdavky, ktoré v konaní vznikli, mohli považovať za trovy konania, musí byť splnená aj ďalšia požiadavka, a to, že musia byť preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva v tomto konaní. Výdavky, ktoré strana nepreukázala a

neodôvodnila, nemôže súd považovať za trovy konania a priznať ich ani s poukazom na zásadu oficiality zavedenú pri rozhodovaní o trovách konania v § 262 CSP.“ (Horváth, E., Andrášiová, A., Henčeková, S. Civilný sporový poriadok Komentár, 2. doplnené a prepracované vydanie. Bratislava: Wolters Kluwer SR s. r. o., 2018. s. 674 a 675).

19. Civilný sporový poriadok obsahuje exaktnú definíciu trov konania, ktorej naplnenie je podmienené súčasným (kumulatívnym) splnením všetkých zákonných znakov v zmysle § 251 CSP. Každý výdavok v konaní je zo strany súdu posudzovaný osobitne a pri absencii niektorého z týchto znakov nemôže byť strane priznaná jeho náhrada v rámci trov konania podľa § 255 CSP. Za trovy konania sú považované iba tie výdavky, ktoré boli súdu riadne preukázané, účelne vynaložené, pričom trovami konania sú iba tie výdavky, ktoré majú priamu súvislosť s uplatňovaním alebo bránením práva. Zákon súčasne stanovuje, že výdavky musia vzniknúť v konaní. Časový interval, v rámci ktorého možno uvažovať o trovách konania, je teda striktne ohraničený začatím konania (§ 156 CSP) a právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

20. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

21. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu (napr. zaobstaranie znaleckého posudku, cestovné a iné obdobné náklady súvisiace s uplatnením pohľadávky). Tieto náklady sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Výnimočne môžu byť náklady spojené s uplatnením pohľadávky totožné s trovami súdneho konania.

22. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky v súdnom konaní nemožno priznať bezvýnimočne. Z ustanovenia § 251 CSP možno vyvodiť, že trovami konania sú len také preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Za náklady spojené s uplatnením pohľadávky v konaní pred súdom možno považovať len také, ktoré boli nevyhnutné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva a z časového hľadiska vznikli v konaní, t. j. časový interval je striktne ohraničený začatím konania a právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Z uvedeného dôvodu sa napríklad v súvislosti s trovami právneho zastúpenia za účelné považujú len tie náklady, ktoré zodpovedajú a sú v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov v znení neskorších predpisov. Pokiaľ tak ustanovuje osobitný predpis, možno za príslušenstvo pohľadávky považovať aj náklady, ktoré vznikli v štádiu predsúdneho konania, a to najmä vtedy, pokiaľ povinnosť vykonať pokus o mimosúdne vyriešenie veci ustanovuje Občiansky zákonník alebo osobitný predpis.

23. Rovnako tak rozhodol NS SR v konaní sp. zn. 3 M Obdo 2/2010 zo dňa 09. 06. 2010, v ktorom uviedol, že príslušenstvom pohľadávky sú aj vyložené náklady na odmenu a právnu službu poskytnutú mimo súdneho konania v súvislosti s uplatnením pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

24. Podľa § 13a ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. účinného od 15. 06. 2019 odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: d) predžalobná výzva.

25. Podľa dôvodovej správy k bodu 3 (§ 13a ods. 1 písm. c)) sa navrhuje úprava ustanovenia § 13a ods. 1 písm. c), s cieľom zabezpečiť, aby advokátom bolo umožnené vyúčtovať si ako úkon právnej služby v občianskom konaní aj predžalobnú výzvu, nakoľko kvalifikovanou predžalobnou výzvou možno v konečnom dôsledku odvrátiť súdne konanie a teda má svoj účel, v dôsledku čoho by advokátom mala byť priznávaná odmena za takýto úkon v rámci náhrady trov právneho zastúpenia.

26. To, že do vyhlášky č. 655/2004 Z. z. bola ako úkon právnej pomoci zakotvená aj predžalobná výzva, neznamená záver, ako uviedol žalobca v odvolaní, že keďže Civilný sporový poriadok neupravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom, nie je možné nepriznať náhradu odmeny advokáta za predžalobnú výzvu ako úkon právnej služby, nakoľko predmetné ustanovenie zákona v žiadnom prípade neupravuje spornú problematiku na rozdiel od vyhlášky, čím sa, ako už žalobca uviedol, vylučuje aplikácia nadradeného zákonného právneho predpisu. Zakotvenia tohto samostatného úkonu právnej služby však spočíva v

tom, že si tieto náklady možno jednoznačnejšie uplatniť ako príslušenstvo pohľadávky. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sa považujú za príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Medzi tieto náklady možno zaradiť aj predžalobnú výzvu. Keďže náklady na predžalobnú výzvu predstavujú príslušenstvo pohľadávky, možno si ich uplatniť priamo v žalobe popri istine, úrokoch, či úrokoch z omeškania. Novela vyhlášky teda odstránila pochybnosť o tom, či možno predžalobnú výzvu považovať za príslušenstvo pohľadávky tým, že tento úkon zaradila samostatne medzi úkony, za ktoré patrí advokátovi odmena.

27. Pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu odvolací súd vychádzal aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 207/2019 z 26. 09. 2019 a sp. zn. IV. ÚS 536/2020 z 28. 10. 2020. Zo záveru rozhodnutia IV. ÚS 536/2020 vyplýva, že ústavný súd dospel k záveru, že okresný súd dostatočne ozrejmil myšlienkové pochody, ktoré ho viedli k posúdeniu otázky, ktorou bolo nepriznanie náhrady trov konania za súkromný znalecký posudok vypracovaný pred začatím súdneho konania, a preto jeho závery vyslovené v danej veci nemožno kvalifikovať ako zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, ale ako také, ktoré v posudzovanom prípade sú v súlade s obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd konštatoval, že podľa § 251 CSP sa za trovy konania považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t. j. v období od začatia konania (§ 156 CSP) do jeho skončenia (právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, ktorým sa konanie končí). Hotové výdavky za vypracovanie súkromného znaleckého posudku vyhotoveného pred začatím súdneho konania nie sú trovami konania v zmysle ustanovenia § 251 CSP, keďže vznikli pred začatím konania pred súdom prvej inštancie. Hotové výdavky za vypracovanie súkromného znaleckého posudku vyhotoveného pred začatím súdneho konania je potrebné považovať za náklady spojené s uplatnením pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Tieto náklady spojené s uplatnením pohľadávky sa v súdnom konaní uplatňujú v petite žaloby ako hmotnoprávny nárok, ktorý je odlišný od trov konania. Aj keď ústavný súd v tomto rozhodnutí riešil hotové výdavky za vypracovanie súkromného znaleckého posudku vyhotoveného pred začatím súdneho konania, a nie predžalobnú výzvu, je použiteľné aj v danej veci, preto aj z neho odvolací súd vychádzal.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva. Odvolací súd síce v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).